

Gia đình Janssen

Mick - ông bố đảm

Có tâm hồn nghệ sĩ,
sống bằng nghề viết
sách và yêu các con
mình hơn hết thấy mọi
thứ trên đời.

**Sarah - người mẹ
nhiệt huyết và đam mê**
Ca sĩ, diễn viên.

**Lukas - chuyên gia
công nghệ**

Anh trai của Emma,
không chỉ có sở trường
về máy ảnh kỹ thuật số.

Emma - cô bé thông minh

Dưới mái tóc đỏ hoe bù xù
của cô là cái đầu chứa đầy
những ý tưởng tuyệt vời!

Ổng nhòm, đèn pin,
dụng cụ mở khóa

Kính lúp

Các công cụ quan trọng cho nghề thám tử:

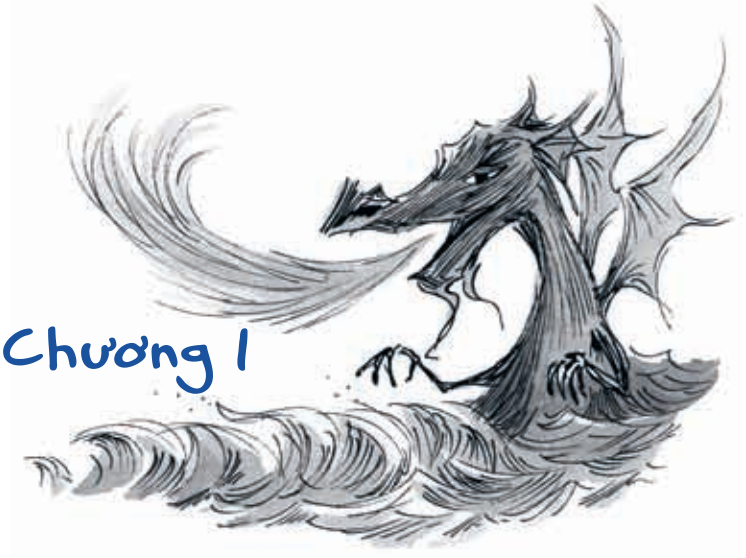
Máy ảnh
với ống kính tê lê

Sổ tay ghi chép
của ông chú
Janssen

Chương 1

Gió thốc ào ào trên triền đê như có con rồng ngoi lên từ biển phả những hơi thở giận dữ. Ngôi biệt thự nhà Janssen rung lên cứ như có bàn tay vô hình nắm lấy nó mà lay.

Trong đêm dông bão, cây cối cúi rạp mình như những kẻ gia nô trung thành trước chúa tể bão táp. Ngôi lợp mái nhà bay tán loạn như giấy trong gió, rồi rơi xuống đất vỡ tan tành.

Lukas không ngủ.

Cậu mê những cơn bão hùng vĩ nơi Biển Bắc. Những thứ đó như có ma lực hút cậu ra ngoài. Cậu thêm được ngắm nhìn cơn cuồng nộ của thiên nhiên trên triền đê.

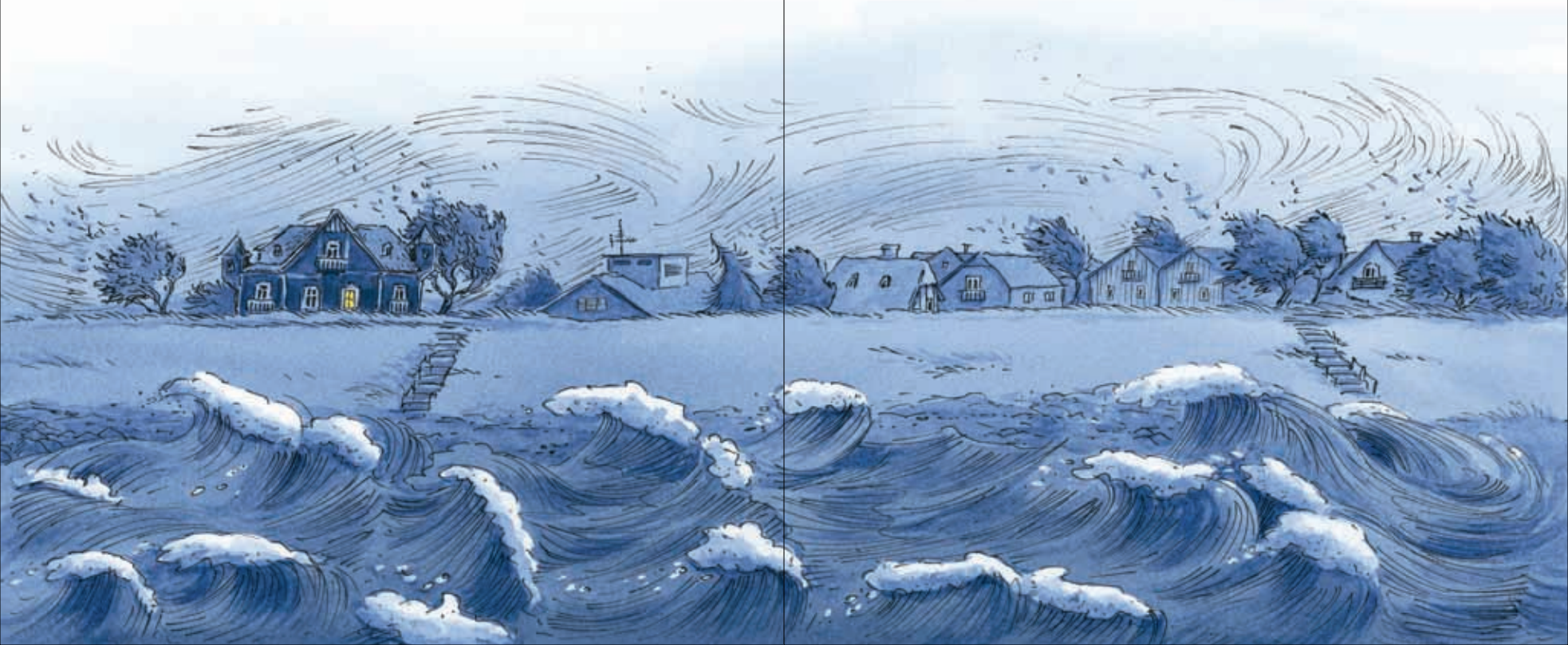
Nhưng mẹ cậu cương quyết phản đối. Cô lạnh công trong bộ áo quần ngủ, đứng cạnh các con xoa xoa mãi hai cánh tay mà nói:

“Con có khùng không hả Lukas? Lúc này con không được bén mảng ra đó. Nguy hiểm chết người đó con. Mảnh gỗ hay cành cây có thể rơi xuống đầu mình.”

Emma nhảy khỏi giường. Em cũng thích mặc thật ấm và cùng anh Lukas chạy ra biển. Nhưng em cũng biết mẹ nói đúng.

“Vâng, mẹ!” Emma thở dài. “Thế thì mai bọn con ra đi nhé, được không ạ?”

“Tận sáng mai á?!” Lukas phản đối. “Thế thì bão tan rồi. Con muốn ra ngay bây giờ!”

Cô Sarah Janssen lắc đầu:

“Không được! Tốt nhất là mẹ con mình đi một vòng, kiểm tra cửa nẻo xem đã đóng chắc chưa.”

Bên ngoài, một cành cây to rơi xuống mái rồi lăn rào rào xuống sân.

Emma hoảng sợ nhìn lên trần:

“Nghe cứ như có kẻ đột nhập đang chạy trên mái ấy.”

Có tiếng ầm ầm trên mái, rồi cái gì đó rơi đánh rầm xuống đất. Lukas mủm mĩm:

“Nếu đó là kẻ đột nhập thì giờ hắn đã rơi từ trên mái xuống đất rồi.”

Đúng lúc đó kính cửa sổ vỡ loảng xoảng. Mảnh kính bắn tung tóe vào phòng.

“Xỏ ngay dép đi trong nhà vào!” Cô Sarah la lên. “Để ý đừng giẫm phải mảnh thủy tinh nghe các con!”

Gió thốc vào phòng. Mưa quất lên mặt ba mẹ con.

“Ôi trời ơi!” Cô Sarah thốt lên. “Nhanh lên, mình cần có tấm các tông, đinh và búa!”

Emma chạy vào phòng thám tử, rồi quay lại ngay với tấm bìa và mấy thứ đồ nghề. Emma cùng cô Sarah giữ tấm bìa để Lukas đóng vào khung cửa sổ.

Chú Mick thì không hề biết gì về tất cả mọi chuyện đang diễn ra. Chú đang viết cuốn tiểu thuyết mới thì ngủ gật. Vừa ngáy rền vang, chú vừa mơ mình trở thành nhà văn nổi tiếng.

Bên ngoài cây cối oằn mình trong gió bão. Cành cây gãy vụn như những que diêm kích hoạt hệ thống báo động trong vườn nhà lão Kunschewski. Đèn pha báo động bật sáng, chiếu rõ cảnh vật như giữa ban ngày.

Con chó mới về nhà lão Kunschewski đáng ra phải trông coi vườn nhà thì kêu ăng ẳng sợ hãi, rồi chui tọt xuống gầm giường.

“Đừng có làm trò thể, Hasso!” Lão Kunschewski quát tháo. “Mày đâu phải chuột lang, mày là chó giữ nhà cơ mà.”

Với hai tên tội phạm Chôm và Chĩa thì cơn bão và trời mưa to lại là một món quà trời cho. Trại giam, nơi cả hai đang bị giam giữ ngập nước, thậm chí điện còn bị cắt. Nước từ các cầu tiêu tràn vào phòng giam. Trên lối đi nước ngập đến mắt cá chân mấy người quản tù.

Chĩa rất phấn khởi nhìn lên mái:

“Xin Chúa nhân từ hãy cho trời mưa tiếp.” Hắn cầu nguyện.

Chôm bịt mũi:

“Thằng kia, mày có hăm không, hả thằng đầu rỗng? Nước cống thối rình!”

Chĩa giễu cợt: